

Spomin na prejetje nagrade Darko Bratina

Počaščena sem, da sem leta 1999 kot prva prejela nagrado Darko Bratina za celovečerni dokumentarni film Cesta bratstva in enotnosti, za »road movie«, film ceste, z zgodbami, ki so umeščene po republikah nekdanje Jugoslavije; za film s prikazanimi človeškimi opostošenji vseh vrst in razsežnosti, ki so se zgodili v tej prvi vojni v Evropi po letu 1945.

Cesta bratstva in enotnosti je bil tudi prvi film neodvisne produkcije Bela film, ustanovljene 1998, ki sva ga naredili skupaj s sestro, producentko Ido Weiss. Lastnoročno sva posneli film s kupljeno video kamero za denar, ki sva ga prejeli iz sklada Georga Sorosa iz New Yorka. Film je takratni Slovenski filmski sklad zavrnil, podprla pa ga je Televizija Slovenija. Film je bil mednarodno priznan, zelo uspešen.

Zame je prejetje nagrade v Gorici pomenilo veliko čast, ker sem jo prejela iz rok Aleša Doktoriča. Imela sem ga čast spoznati že pred letom 1999, saj je v Gorici vodil Film Video Monitor, pomemben festival, kjer so bili prikazani tudi nekateri moji dokumentarci, ki so nastali že pred Cesto bratstva in enotnosti, med njimi tudi Trst na meji (1996).

Aleš Doktorič je bil pomembna zamejska osebnost, intelektualec, kulturnik, erudit, medkulturni in mednacionalni povezovalac, občutljiv za manjšine in marginalizirane teme, za krivico in resnico, kritični premišljevalec, filmofil, ki je postal pomemben producent AV-vsebih spregledanih obmejnih tematik. Radoveden, omikan, širok – skratka humanist. Odličen naslednik dediščine Darka Bratine, ki pa ga osebno žal nisem spoznala, umrl je leta 1997.

V čast mi je, da bo ob jubileju, 25-letnici ustanovitve nagrade Darko Bratina, prikazan moj/naš novi celovečerni film Zajeti v izviru - Slovenski otroci Lebensborna. Prepričana sem, da bi se tudi ta film globoko dotaknil obeh, tako Darka Bratine kot Aleša Doktoriča, ker pravzaprav vsebuje vse tisto, za kar sta se borila in si prizadevala v svojem filmskem, kulturnem in družbenem delu. V prepoznavanju filma kot izjemnega izraznega sredstva komunikacije med ljudmi, ki govori o družbi, iz družbe in hkrati vpliva nazaj na družbo, jo ozavešča in senzibilizira, v dobroti, solidarnosti in upanju, ki umre zadnje.

Hvala obema, delu in duhu Darka Bratine, ter delu in duhu Aleša Doktoriča. Hvala sodelavcem Kinoateljeja in uspešno na nadaljnji poti njihovega pomembnega poslanstva. Hvala, da ste Zajete v izviru prevedli v italijanščino in da bo ta pretresljiva slovenska zgodba svetovnih razsežnosti na ogled tudi za italijansko občinstvo.

Maja Weiss